

дадохъ да ме погледне, Жълтичка зема пак ме не гледа. *Д. 79. 5. 9—10.*

Жълтиченъ *пр. производное отъ жълтица.* Толико многочисленная жълтична сума отъ кадѣ и отъ кои може да собере, и сосѣ кое посрѣдство ъ собира? *Пс. 9—10 р. 37.*

Жлѣтка *с. ж. названіе травы Пк. 54.*

Жълтоклѣонъ *пр. молокососъ:* Каква честь прави на жълтоклѣоны-ты младища това, ако рѣче свѣтъ-тъ: погледни го! вече е мажъ; или майка-та: повижете! мой-тъ сынъ е вече за женениѣ. *Л. Д. 1869 р. 117.*

Жълтокъ *с. м. тоже что жълтакъ.* Турнать тѣсто-то въ една тенсѣж, намазанъ съсъ жълтокъ отъ яйца. *Ч. 29.*

Жълтоустъ *пр. молокососъ:* Млады-ты и жълтоусты. *Л. Д. 1869 р. 124.*

Жлѣтъ *пр. желтый:* Азъ си ищъ жълта дуля, Жълта дуля Никополска. *Д. 50, 44—45.* Жълта перанча. *Д. 7, 6—7.* Тръгнали ми сѣ тръгнали, Пет снахи до пет етърви, Жълто-то просо да жънатъ. *Д. 81, 1—3.* Фърляшъ, куме прежълти-онъ овесъ, Ти го фърляшъ, той ти зеленить. *М. 529.* Жолта дуна. *М. 174.* Наточи жълта здравица, У тая жълта бѣклица. *Д. 34, 4—5.* Стоянь ми млади Войвода Со жълто рокче провикна. *М. 81.* Подъ грива-та жълта боздогана. *М. 96.* *Эпитетъ восковой свѣчи:* Да ти туримъ китка мешана, Да ти запалемъ две жолти свеѣе. *В. 335—золотой монеты:* Жълта жълтица. *Д. 17, 18.* Распасъ чифте кимери, Извади жялти жялтици. *Ч. 301.* Зимали желти желтицы. *Ч. 310.* Жълти алтъни. *М. 76. Л. Д. 1869 р. 117.* Тая борба колко-то е смѣшна толкое е вѣдѣтелна и опасна особно за оныя, на кои-то има еще по устата жълто (*у которыхъ еще молоко на губахъ не обсохло*). *Л. Д. 1869 р. 197.*

Жлѣт(е)никъвъ *ум. желтоватый:* Жлѣтникъвъ или червеникъвъ пѣсъкъ. *Л. Д. 1872 р. 232.* Пѣпецъ-тъ на дѣте-то падва подиръ 4—8 дни... Това мѣсто испрѣво бѣва жлѣтеникаво, послѣ червеникаво. *Л. Д. 1870 р. 93.* Языкъ-тъ имъ е покритъ съ жлѣтниківъ петуръ, малко или много дебелъ. *Л. Д. 1871 р. 131.*

Жлѣченъ *пр. желчный:* Жлѣчный мѣхуръ. *Л. Д. 1869 р. 87.*

Жлѣчка *с. жс. жолчь:* Протокъ-тъ, прѣзъ кой-то тече жлѣчката отъ жлѣчный мѣхуръ въ дванадесетника. *Л. Д. 1869 р. 87.* Срьдце ни тръпне, жлѣчка ни ся пука отъ страхъ. *Л. Д. 1874 р. 174.* **Подвигамъ жлѣчката нѣкому** раздражаю кого: Той е ималъ и еще има много имена, отъ кой-то туй Пловдивъ подвига жлѣчка-тъ на Гръци-тъ. *Л. Д. 1870 р. 76.*